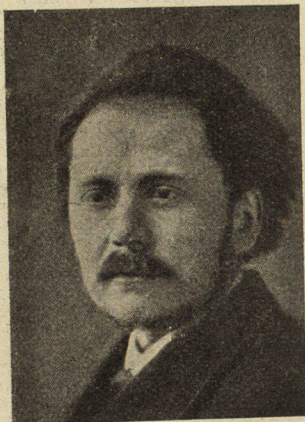

„Девицата“. Съ последвалитѣ ре-
дица други (свѣтски) опери заема
мѣсто между първитѣ компонисти
на Франция, а „Манонъ“, „Вертеръ“
и „Иродиада“ ставатъ репертуарни
на всички по-големи европейски

Жуль Масне

оперни театри. Освенъ горнитѣ,
писалъ е още и следнитѣ опери:
„Лаорскиятъ кралъ“, „Таисъ“, „Мо-
ята голѣма деля“ (комическа), „Донъ
Цезаръ базански“ сжщо — „Есклар-
монда“, „Наварката“, „Портретътъ
на Манонъ“ (едноактна съ балетъ),
„Сафо“, „Нотръ-дамскиятъ жонг-
льоръ“, „Бакхусъ“, „Тереза“, орато-
риитъ: „Обетованата земя“ и „Калу-
герката“, музика къмъ нѣколко
драми (между които Расиновата
„Федра“), три балета: „Камбанитъ“,
„Щурецътъ“ и „Еспада“, една иди-
лия „Нардисъ“, кантата „Миръ и
Свобода“ — за хоръ и оркестъръ,
симфоничната поема „Видение“, нѣ-
колко увертюри, шестъ сюити,
„Живописни сцени“ — най-попу-
лярната, и „Помпея“ — за оркес-
търъ, единъ клавирконцертъ, единъ
струненъ квартетъ, хорове, клавирни
и други инструментални нѣща, пѣс-
ни. Освенъ това е довършилъ и ин-
струментиралъ операта „Касиа“ на
Делибъ. Музиката на М. не е ли-

шена отъ известна сладникавость и
сентименталностъ, но има ориги-
нални черти и самобитностъ, които
даватъ особенъ печатъ на неговия
стиль.

Масонъ, Полъ Мари — Masson, Paul
Marie — французски музикаленъ
писателъ. род. 19 септ. 1882 въ Кетъ,
училъ при Роменъ Роланъ и Вен-
санъ д'Енди, шефъ на музикалния
отдѣлъ при Французския институтъ
въ Неаполъ, следъ като заема ка-
тедра по музикознание въ Греноблъ,
1919 се връща като директоръ на
Французския институтъ въ Неаполъ.
Трудове: „Музикалниятъ хуманизъмъ
въ Франция презъ XVI в.“ (1907),
„Съвремената французска музика“
(1911), „Италиянска и французска
музика“, „Идеитъ на Русо за музи-
ката“ (1912), „Героичниятъ балетъ“
(1928) и др.

Маталанъ, инд. — малка флейта, съ
която индийскитѣ баядерки при-
дружаватъ своитѣ танци.

Матаичичъ, Ловро — Matačić, Lovro
— хърватски компонистъ, род. 14
февр. 1894 въ Сушакъ, основно
образование получилъ въ Загребъ
и Виена, 1909 приетъ като пѣвецъ въ
Виенската капела на Хофбурга, дето
остава до 1913 — и учи частно при
Хербетъ композиция, при Дитрихъ —
органъ и пиано и при Фалкеръ —
теория (3 г.). 1916 написва „Фантазия“
за оркестъръ, изпълнена отъ „Виен-
ския тонкюнстлеръ оркестъръ“, подъ
Баумгартнеръ, и редъ пиеси съ съ-
проводъ на пиано, 18-годишенъ
(1917) бива ангажиранъ за корепе-
титоръ въ Кьолнската опера, а
1918 — за диригентъ на театръ въ
Осекъ, после — въ Нови садъ, 1922
— въ Люблянската опера, а 1924 въ
Бѣлградската — като е ръководилъ
сжщевременно и хора на Академи-
ческото пѣвческо д-во „Обиличъ“,
съ който концертира въ Полша
(1925), Атина (1927), Виена (1928) и
Чехославия — (1929).

Матезонъ, Йоханъ — Mattheson,
Johann — извънредно плодовитъ му-
зукаленъ писателъ и компонистъ,
род. 28 септ. 1681 въ Хамбургъ. умр.
17 апр. 1764 с. г.; произхождащъ отъ
богатъ родъ, той е ималъ възмож-
ностъ да развие показанитѣ още
отъ детство многостранни дарби —
за музика, езици и пр. 9 годишенъ
постъпва въ оперния хоръ, учейки